

CHÚNG CON YÊU THƯƠNG NHAU

Một ngày nọ, một người luật sĩ đứng dậy hỏi Chúa Giêsu: “Thưa Thầy, tôi phải làm gì để được sống đời đời?”. Người đáp: “Trong Luật đã viết gì? Ông đọc thế nào?” Ông ấy thưa: “Người phải yêu mến Đức Chúa, Thiên Chúa của người, hết lòng, hết linh hồn, hết sức lực, và hết trí khôn người, và yêu mến người thân cận như chính mình.” Đức Giê-su bảo ông ta: “Ông trả lời đúng lắm. Cứ làm như vậy là sẽ được sống.”

Nhưng ông ấy muốn chứng tỏ là mình có lý, nên mới thưa cùng Đức Giê-su rằng: “Nhưng ai là người thân cận của tôi?” Chúa Giêsu trả lời bằng một dụ ngôn:

“Có một người kia từ Giê-ru-sa-lem xuống Giê-ri-khô, dọc đường bị rơi vào tay kẻ cướp. Chúng lột sạch người ấy, đánh nhừ tử, rồi bỏ đi, để mặc người ấy nửa sống nửa chết. Tình cờ, có thầy tư tế cũng đi xuống trên con đường ấy. Trông thấy người này, ông tránh qua bên kia mà đi. Rồi cũng thế, một thầy Lê-vi đi tới chỗ ấy, cũng thấy, cũng tránh qua bên kia mà đi. Nhưng một người Sa-ma-ri kia đi đường, tới ngang chỗ người ấy, cũng thấy, và chạnh lòng thương. Ông ta lại gần, lấy dầu lấy rượu đổ lên vết thương cho người ấy và băng bó lại, rồi đặt người ấy trên lưng lừa của mình, đưa về quán trọ mà săn sóc. Hôm sau, ông lấy ra hai quan tiền, trao cho chủ quán và nói: “Nhờ bác săn sóc cho người này, có tốn kém thêm bao nhiêu, thì khi trở về, chính tôi sẽ hoàn lại bác.” Vậy theo ông nghĩ, trong ba người đó, ai đã tỏ ra là người thân cận với người đã bị rơi vào tay kẻ cướp?”. Người thông luật trả lời: “Chính là kẻ đã thực thi lòng thương xót đối với người ấy.” Đức Giê-su bảo ông ta: “Ông hãy đi, và cũng hãy làm như vậy.” (Luca 10: 25-37)

Câu chuyện này không chỉ minh họa về tình yêu thương không biên giới, mà còn nhấn mạnh rằng tình yêu thương thực sự cần phải thể hiện qua hành động cụ thể và sự quan tâm chân thành đến người khác, bất kể họ là ai hay đến từ đâu, không phân biệt chủng tộc, tôn giáo, hay địa vị xã hội. Câu chuyện nhắc đến lời Chúa dạy sau bữa tiệc ly được thánh Gioan trình thuật trong **Tin Mừng** thánh lễ hôm nay:

Khi Giuđa ra khỏi phòng tiệc, Chúa Giêsu liền phán: “Bây giờ Con Người được vinh hiển, Thiên Chúa được vinh hiển nơi Người. Nếu Thiên Chúa được vinh hiển nơi Người, thì Thiên Chúa lại cho Người được vinh hiển nơi chính mình, và Thiên Chúa sẽ cho Người được vinh hiển.

“Các con yêu quý, Thầy chỉ còn ở với các con một ít nữa thôi. **Thầy ban cho các con điều răn mới, là các con hãy yêu thương nhau. Như Thầy đã yêu thương các con, thì các con cũng hãy yêu thương nhau.** Căn cứ vào điều này mà mọi người nhận biết các

con là môn đệ của Thầy, là nếu các con yêu thương nhau". (Ga 13, 31-33a. 34-35)

I- THIÊN CHÚA LÀ TÌNH YÊU

Đạo của Chúa là Đạo Tình Yêu vì **Thiên Chúa là Tình Yêu**. Tất cả lề luật của Người đều tóm tắt trong hai điều răn lớn nhất: **yêu mến Thiên Chúa một cách tuyệt đối** và yêu thương tha nhân đến cao độ: **yêu người như yêu chính mình** (Mat. 22, 34-40). Hai điều răn này có tầm quan trọng ngang nhau nên phải đi đôi với nhau: "Điều Thầy truyền dạy anh em là hãy yêu thương nhau" (Gioan 15, 17) và **"Ai yêu mến Thiên Chúa thì cũng yêu thương anh em mình"** (Thư 1 Gioan 4, 21). Thư thứ nhất của Thánh Gioan có viết: "Ai không yêu thương thì không biết Thiên Chúa, vì Thiên Chúa là tình yêu." (1 Gioan 4:8). **Điều này nhấn mạnh rằng bản chất của Thiên Chúa là tình yêu và Ngài muốn chúng ta yêu thương nhau như Ngài đã yêu thương chúng ta.** Từ lời dạy này, chúng ta có thể hiểu rằng tình yêu của Thiên Chúa là **một tình yêu vô điều kiện**, không có giới hạn và luôn luôn hiện diện. Tình yêu của Ngài không chỉ là một cảm xúc mà còn là **hành động cụ thể để cứu rỗi và chăm sóc con người**. Khi chúng ta nhận ra và hiểu rõ tình yêu của Thiên Chúa, chúng ta được khích lệ để phản chiếu tình yêu đó trong cuộc sống hàng ngày, bằng cách yêu thương và quan tâm đến những người xung quanh, giống như cách mà Chúa Giêsu đã dạy chúng ta. Trong dụ ngôn người mục tử tách biệt chiên ở bên phải với dê ở bên trái, Đức Vua phán cùng những người công chính đứng bên phải rằng: "Ta bảo thật các ngươi: mỗi lần các ngươi làm như thế cho một trong những anh em bé nhỏ nhất của Ta đây là các ngươi đã làm cho chính Ta vậy". Rồi Vua lại phán cùng quân bị nguyên rửa đứng bên trái rằng: "Ta bảo thật các ngươi: mỗi lần các ngươi không làm như thế cho một trong những anh em bé nhỏ nhất của Ta đây là các ngươi đã không làm cho chính Ta vậy" (Mat. 25, 31-46).

1- Ấy là yêu thương không điều kiện, giống như Chúa Giêsu đã yêu thương mọi người mà không cần điều kiện, chúng ta cũng nên yêu thương người khác mà không phân biệt đối xử, không đòi hỏi gì đổi lại.

2- Ấy là yêu thương tha nhân như chính mình, có nghĩa là:

*** Tha thứ và bao dung.** Chúa Giêsu đã dạy về sự tha thứ và bao dung. Dụ ngôn người cha nhân hậu với đứa con hoang đàng là bài học dạy ta hãy bỏ qua những lỗi lầm của người khác và chấp nhận họ với những khuyết điểm, thiếu sót. Thư 1 thánh Gioan viết: "Chúng ta biết rằng: chúng ta đã từ cõi chết bước vào cõi sống, vì chúng ta yêu thương anh em. Kẻ không yêu thương, thì ở lại trong sự chết. Phàm ai ghét anh em mình, ấy là kẻ sát nhân. Và anh em biết: không kẻ sát nhân nào có sự sống đời đời ở lại trong nó. Căn cứ vào điều này, chúng ta biết được tình yêu là gì: đó là Đức Ki-tô đã thí mạng vì chúng ta. Như vậy, cả chúng ta nữa, chúng ta cũng phải thí mạng vì anh em. Nếu ai bỏ của cải thế gian và thấy anh em mình lâm cảnh túng thiếu, mà chẳng động lòng thương, thì làm sao tình yêu Thiên Chúa ở lại trong người ấy được?" (1 Gioan 3: 14-17)

*** Hy sinh vì người khác:** Yêu thương cũng bao gồm việc hy sinh vì người khác, giống như cách Chúa Giêsu đã hy sinh mạng sống mình vì nhân loại. Noi gương Chúa, tùy hoàn cảnh và khả năng của mình, ta sẽ sẵn sàng giúp đỡ người khác trong những lúc khó khăn, chia sẻ tài nguyên và thời gian của mình. Hãy sống theo gương Chúa, luôn sẵn lòng giúp đỡ và chia sẻ với những người xung quanh. Khi chúng ta chia sẻ những gì mình có, dù là ít ỏi, với những người cần giúp đỡ, chúng ta đang thể hiện tình yêu thương và lòng

nhân từ của Chúa. Hãy luôn nhớ rằng, một hành động nhỏ bé nhưng xuất phát từ lòng nhân ái có thể tạo ra sự khác biệt lớn trong cuộc sống của người khác. Thánh Vịnh cao rao lòng nhân ái độ lượng của Chúa:

“Lòng Ngài độ lượng cao vời,
Từ-bi nhân hậu đời đời khoan nhân,
Người không hạch tội luôn luôn,
Cũng không tích hận, chóng nguôi giận phiền,
Dẫu ta tội lỗi liên miên,
Người không xử ứng, phạt liền ta đâu.
Trời cao hơn đất thế nào,
Thì ơn Người sánh lớn lao hơn nhiều”
(TV 103:8-12)

3- Ấy là lan tỏa tình yêu thương hầu mong tạo dựng hòa bình, lan tỏa tình yêu thương không chỉ trong gia đình, bạn bè, mà còn với cả những người xa lạ, cộng đồng và xã hội. Khi chúng ta yêu thương nhau như Chúa Giêsu đã yêu thương, chúng ta góp phần tạo dựng một thế giới hòa bình, nơi mà sự đoàn kết và đồng cảm được đề cao.

II- CHÚA GIÊSU HIỆN THÂN CỦA TÌNH YÊU VÀ SỰ SỐNG

Một văn hào Pháp trong bài thơ cảm tạ Chúa, xác tín rằng *"Chúa ơi, không nhờ Ngài sao con được sống!"*

"Con thâm tín Chúa hiện diện trong thánh lễ hiến tế Chúa Giêsu. Con thâm tín Chúa là Đấng Toàn Năng đã đổ máu mình ra cho chúng con...Ngài chính là Thầy con, các huấn lệnh của Thầy là ân huệ Thầy ban cho con...Con cần có Thầy như cây cần có vỏ, con cần có Thầy như loài vật cần phải có bản năng. Trái tim con đây, xin Thầy hãy tác động làm khí cụ bình an! Lạy Chúa, Xin ban cho con sức mạnh và lòng can đảm, để con thực thi công chính và huỷ diệt ác tâm!" ::: Cong Giao Việt Nam :::

1- Con người không thể sống mà không có tình yêu.

* Thánh Giáo Hoàng Phaolô II đã nhiều lần nhấn mạnh tầm quan trọng của tình yêu trong cuộc sống con người. Trong thông điệp ngày 14 tháng 9 năm 1998 về "Đức Tin và Lý Trí" (Fides et Ratio), Ngài nói tình yêu như là nền tảng của sự hiểu biết và cuộc sống con người. Tình yêu không chỉ là cảm xúc mà còn là nguyên tắc hướng dẫn cuộc sống và sự hiểu biết của chúng ta. Tình yêu giúp chúng ta mở rộng tâm hồn và trí tuệ để đón nhận chân lý và sống một cuộc sống đầy ý nghĩa. Ngài cũng thường xuyên đề cập tình yêu trong các bài giảng và các thông điệp khác nhấn mạnh rằng tình yêu là sức mạnh toàn năng của Thiên Chúa và là yếu tố không thể thiếu để con người tìm thấy ý nghĩa và mục đích trong cuộc sống.

* Đức cố Giáo Hoàng Benedicto XVI trong thông điệp Deus Caritas bàn về "phạm vi ngữ học rộng lớn của tình yêu, cho rằng giữa cơ man những ngữ nghĩa của tình yêu, nổi bật lên tình yêu giữa một người nam và một người nữ, trong đó xác hồn được kết hiệp bất phân ly và mở ra cho nhân loại thấy thấp thoáng lời hứa hạnh phúc dường như không cưỡng lại được. Tình yêu này có lẽ là kiểu mẫu của tình yêu; tất cả các dạng thức yêu thương khác tức khắc tỏ ra mờ nhạt khi so sánh với thứ tình yêu này...Nó là thứ tình yêu cách nào đó tự xảy đến trên con người, gọi là *eros* (tình ái) trong tiếng Hy Lạp cổ. Ngài phân biệt ba thứ tình yêu: *eros*, *philia*, và *agape*. *EROS* là tình ái, thứ tình vụ lợi, cuốn hút, ham muốn chiếm hữu đối tượng. *PHILIA* là tình bằng hữu. *AGAPE* là tình

yêu siêu việt, hơn cả EROS và PHILIA, bao gồm cả ba nhưng EROS được uốn nắn và thanh luyện, hướng thượng trở nên chân chính đưa con người đến Thiên Chúa. Đó là tình yêu Kitô Giáo.

2- Chúa Giêsu là hiện thân của tình yêu và sự sống.

*** Tình yêu ấy là tình yêu tận hiến**

Tình yêu của Chúa Giêsu ban cho, không chỉ là để xiển dương tình yêu giữa con người với nhau mà còn là để đón nhận tình yêu của Thiên Chúa dành cho con người. Ngài hy sinh mạng sống của Ngài trên thập giá để cứu chuộc nhân loại, thể hiện tình yêu tuyệt vời cao cả nhất. *"Không có tình yêu nào lớn hơn tình yêu thương vì bạn hữu mà hy sinh mạng sống mình"* (Ga 15:13) Tình yêu ấy "cho đi", chẳng màng đến cả thí mạng mình, chỉ mong được các con yêu lại, được "nhận về" như Thầy đã hỏi đi hỏi lại tới ba lần "Phêrô, con có yêu mến Thầy không?". Chính tình yêu ấy là tiêu chuẩn để Chúa chọn người cầm đầu Hội Thánh Chúa.

*** Tình yêu ấy bắt nguồn từ Thiên Chúa.** (1 Ga 4,7-8). Cha thương tạo dựng con người, cho mang hình tuyệt vời của Cha. Người hy sinh ban cho thế gian Con Một mặc lấy xác phàm nhân để gánh tội trần gian, chịu chết trên thập giá, *để ai tin vào Con của Người thì được sống muôn đời.*" (Ga 3:16). Theo Đức Thánh Cha Benedictô XVI: *"eros và agape – tình yêu nhận về và cho đi – không bao giờ có thể hoàn toàn tách rời. Ai muốn trao ra tình yêu thì cũng muốn được nhận lại tình yêu như một quà tặng. Chắc chắn, như Thiên Chúa nói với chúng ta, ta có thể trở thành nguồn mạch tuôn chảy những dòng nước hằng sống (x Ga 7:37-38). Nhưng để trở nên một nguồn mạch như thế, ta phải thường xuyên uống mãi từ nguồn nguyên thủy là Chúa Giêsu Kitô, Đấng từ trái tim bị lưỡi đồng đâm thấu của Ngài tuôn đổ tình yêu của Thiên Chúa"* (Ga 19:34).

*** Tình Yêu ấy tuyệt-đối, nên không phân biệt người thân hay kẻ thù.** Đã hơn một lần Đức Kitô dạy các môn-đệ rằng: "Thầy nói với anh em là những kẻ đang nghe Thầy đây: hãy yêu kẻ thù và làm ơn cho kẻ ghét anh em, hãy chúc lành cho kẻ nguyện rửa anh em và cầu nguyện cho kẻ vu khống anh em. Ai và má bên này thì hãy giơ cả má bên kia nữa..." (Luca 6, 27-35). Dụ ngôn người Samari nhân hậu xác minh lời Chúa: *Ta muốn tình yêu chứ không cần hy lễ* (Mt 12:17). Người Samari là hiện thân của Chúa hết lòng yêu thương (Lc 10, 25-28, 30-37)

*** Tình yêu ấy rộng khắp nên không kỳ-thị dân Chúa hay dân ngoại, người đầu hay kẻ chót,** vì Người muốn đón nhận trong Đền Thờ của Người cả những ngoại kiều (Is. 1-3a. 6-8), vì tất cả "thiên hạ sẽ từ đông, tây, nam, bắc đến dự tiệc trong Nước Chúa. Có những kẻ đứng chót sẽ lên hàng đầu và có những kẻ đứng đầu sẽ xuống hàng chót" (Luca 13, 29-30).

*** Tình yêu ấy mang lại sự sống mới cho con người**

Tình yêu ấy biểu lộ rõ nét trong nhiệm tích Thánh Thể. Ngài đến thế gian để mang lại sự sống đời đời thông qua tình yêu không giới hạn và vô điều kiện của Ngài. "Lạy Rất Thánh Trái Tim Đức Chúa Giêsu, bởi Chúa hằng muốn kết hợp cùng con trong Phép Thánh Thể, nên lòng con khát khao rước Chúa ngự vào lòng con lắm song bây giờ con chẳng được rước thật Mình Máu Thánh Chúa, thì ít nữa là xin Chúa hãy *ngự vào lòng con cách thiêng liêng*. Lạy Chúa xin hãy ngự vào lòng con!" Lời kinh rước lễ thiêng liêng nói lên tình Chúa

bao la vô hạn như lời Chúa đã nói với các môn đệ “Thầy không để các con mồ côi...Thầy đi dọn chỗ cho các con rồi Thầy sẽ trở lại đón các con theo Thầy, để Thầy ở đâu thì các con con ở đó”. *Qua sự phục sinh của Ngài, Chúa Giêsu đã mang lại hy vọng về sự sống đời đời cho tất cả những ai tin vào Ngài.* Sự sống mới này không chỉ là sự sống sau khi chết nà còn là sự sống tràn đầy ý nghĩa và niềm vui trong hiện tại.

Chính vì tình yêu là lẽ sống, mà cộng đoàn tín hữu sơ khai dạt dào sức sống mãnh liệt để tồn tại và không ngừng phát triển, rộng khắp, như trong **Bài Đọc I** sách Tông đồ Công vụ tường thuật:

Trong những ngày ấy, Phaolô và Barnaba trở lại Lystra, Icônô và Antiôkia, củng cố tinh thần các môn đồ, khuyên bảo họ giữ vững đức tin rằng: “Chúng ta phải trải qua nhiều gian truân mới được vào nước Thiên Chúa”. Nơi mỗi hội thánh, các ngài đặt những vị niên trưởng, ăn chay cầu nguyện, trao phó họ cho Chúa là Đấng họ tin theo.

Sau đó, các ngài sang Pisidia, đi đến Pamphylia. Sau khi rao giảng lời Chúa tại Perghê, các ngài xuống Attilia, rồi từ đó xuống tàu trở về Antiôkia, nơi mà trước đây các ngài đã được trao phó cho ơn Chúa để làm công việc các ngài mới hoàn thành. Đến nơi, các ngài tụ họp giáo đoàn, thuật cho họ nghe những gì Thiên Chúa đã làm với các ngài và đã mở lòng cho nhiều dân ngoại nhận biết đức tin. (Cv 14, 20b-26)

Các ngài đã lan toả vinh quang Thiên Chúa trong cộng đồng và dân ngoại. Họ nhận ra các tín hữu là môn đệ của Chúa. Các ngài là những chứng nhân hùng hồn, phản ánh vinh quang của Thiên Chúa trong đời sống cá nhân cũng như sinh hoạt tập thể. Vinh quang ấy chiếu toả rạng ngời cho thấy chính Chúa Giêsu hiện diện ngay giữa đời sống của họ, như thánh Gioan mô tả thị kiến trong **Sách Khải Huyền** nơi **Bài Đọc II**:

Tôi là Gioan **đã thấy trời mới và đất mới.** Vì trời cũ và đất cũ đã qua đi, và biển cũng không còn nữa. Và tôi là Gioan đã thấy thành thánh Giêrusalem mới, tự trời xuống, từ nơi Thiên Chúa: tề chỉnh như tân nường được trang điểm cho tân lang của mình. Và tôi nghe có tiếng lớn tự ngai vàng phán ra: “Đây là Thiên Chúa ở với loài người, **chính Thiên Chúa sẽ ở với họ. Người sẽ lau khô mọi giọt lệ ở mắt họ.** Sự chết chóc sẽ không còn nữa, cũng không còn than khóc, không còn kêu la, không còn đau khổ: bởi vì các việc cũ đã qua đi”. Và Đấng ngự trên ngai vàng đã phán rằng: “**Này đây, Ta đổi mới mọi sự**”. (Kh 21, 1-5a)

Các ngài rao giảng Tin Mừng thể hiện quyền năng và lòng Thiên Chúa thương xót thế gian đã sai Con Một Người chịu chết đền tội thay cho loài người bội bạc. Chậm giận và giàu tình thương, Thiên Chúa là Đấng công chính, từ bi, nhân hậu. Toàn thể cộng đồng dân Chúa tung hô dâng lời tán tụng cùng nhau **ĐÁP Ca Thánh vịnh:**

Alleluia!
Chúa là Vương Đế con thờ,
Con xin muôn kiếp tung hô Danh Ngài.
Ngày ngày liên tiếp không ngơi,
Danh Ngài con sẽ đời đời tán dương.

Chúa là Đấng khôn lường cao cả,
Khắp thiên hạ từng đã ngợi khen.
Đời đời truyền tụng loan tin
Huân công kỳ vĩ hiển vinh của Ngài.
Ngài đầy uy dũng tuyệt vời,
Oai-phong khả uý chói ngời vinh quang.
Chậm giận, Chúa giàu tình thương,
Từ bi nhân hậu là nguồn ủi an
Người người nhắc nhở truyền loan:
Chúa hằng nhân ái với toàn muôn dân.
Muôn tâu lạy Chúa khoan nhân,
Mọi người đều sẽ tri ân tình Ngài.
Kẻ hiếu-trung phải dâng lời chúc tụng,
Tuyên xưng Ngài là Đấng quyền năng,
Vương triều Ngài vinh quang vạn đại,
Vương quyền Ngài mãi mãi trường tồn.
Họ truyền cho các tử tôn,
Am tường hết thảy kỳ công của Ngài.
Vì trong mọi việc, mọi lời,
Chúa luôn thành tín, lòng đầy yêu thương.
Nên ai quy ngã giữa đường,
Người nâng đứng dậy, kiên cường lại ngay.
(TV 145)

III- LỜI NGUYỆN

Lạy Thầy,

Thầy dạy chúng con mến Chúa trên hết mọi sự và yêu tha nhân như yêu chính mình, ấy là thể hiện ý Cha dưới đất cũng như trên trời:

Lạy Thầy! Con đã hiểu rồi,
Yêu Thầy con phải yêu người anh em,
Nếu không Thầy sẽ buồn thêm,
Anh em xâu xé là đâm chính Thầy.

Anh em con chặt cành cây, căng dây, rào hẻm, chặn lối con sang. Con gấn thêm kềm gai, lưới sắt, cho khuất mắt, hết đường lui tới. Con chấp lỗi, hài tội anh em, bởi con "chỉ nhìn cọng rác trong mắt họ, mà chẳng thấy cái xà lớn nhất trong mắt của con." Con để tâm tích hận anh em, vì tự ái, tự cao, con tự nhủ: "Sao họ gây hấn, dăm vả mặt con?" Con đã quên lời Cha dạy: "Hãy chìa thêm má bên kia cho họ tát!". Con hắt vào mặt họ những lời nguyện rửa chua chất đắng cay. Trong mắt con, họ là những tay độc ác, quân thù, thật đáng ghét, chẳng thể dung tha. Con đã quên lời Cha dạy: phải bỏ qua mới làm Cha vui lòng đẹp ý, "con phải tha thứ mới được Cha thứ tha". Vâng, lạy Cha, cha mẹ nào chả xót xa thấy bấy con một nhà không hoà thuận? Lời lâm chung quỵện máu Chúa Con trên Núi Sọ vẫn đó, còn vọng rõ dư âm

"Họ không biết họ sai lầm,
Xin Cha tha họ đã làm khổ con!"

Lạy Cha chí nhân! Giới răn Cha truyền, chúng con nào dám bất tuân. Con phải xin lỗi anh em trước khi đến xin Cha tha lỗi, bởi con là đầu mối sinh tội chia rẽ, tị hiềm, bất hoà cãi vã, con đã ném đá giấu tay, con bày chuyện làm quà để gièm pha xúc xiểm, con châm biếm

nói xấu sau lưng. Chúng con “phải làm hoà cùng nhau trước khi mang lễ vật tiến dâng Cha”, bởi Cha không cần lễ vật riêng của mỗi chúng con, nhưng Cha cần chúng con mang trả Cha “*món nợ tình thương*” Cha đã tặng hết cho chúng con. *Cha dạy chúng con lòng độ lượng, khoan dung không giới hạn, không điều kiện.* Anh em con bất hạnh, con vẫn đứng đưng. Lòng con vẫn đóng đầy hờn giận, tim con vẫn chất chứa ích kỷ hận thù, làm sao còn khoảng trống dành chỗ cho Cha? Con biết rằng Nhà Châu trên bàn thờ Cha ngự quá quá xa, chỉ có Nhà Châu trong lòng con đây mới đích thực gần nhất, Nhà Châu này ở ngay chính trong con, con phải rất mực tôn kính, con chẳng dám làm Cha đau lòng. Tuy Cha ở trong con, song Cha cũng còn vắng du trên mọi nẻo đường quanh con nữa:

“Từ lúc sương mai còn quện ánh bình minh lung linh tình yêu chan chứa, đến khi chiều vàng úa tàn thoi thóp hắt hiu, Thầy ẩn sau những khuôn mặt đăm chiêu dập dùi đi qua cuộc sống:

Thống khổ tù đày.

Tủ nhục đắng cay.

Trắng tay xơ xác.

Đói khát bơ vơ.

Những thân gầy còi cút trẻ thơ.

Những mái đầu bạc phơ ủ-rũ.

Những lưng còng ngày đêm lam lũ.

Những giếng mắt lệ dâng ứa tràn.

Những chiếc xe lăn tắt tả bên lề giòng đời yên hàn no đủ.

Những chiếc nạng gỗ nhíp cho tấm thân mòn lằn lóc với thời gian.

Những người thất thế lang thang

Một đời bạc bẽo khát mong tình người.

Trên môi tắt ngấm nụ cười,

Cả đời mong ánh mặt trời rọi soi.

Con đã làm gì? Thầy ơi!

Con đã làm gì cho những con tim tả tơi rách nát?

Con đã hắt hủi làm ngơ,

Con đã thờ ơ lãnh đạm,

Con chẳng dám tiếp một ai.

Thì ra con đã bỏ Thầy,
Khi con còn để đoạ đày anh em.”

Con xúc phạm anh em con là con đã xúc phạm tới Cha. Con lơ là, hắt hủi anh em con là con còn mang nợ họ tình tương thân, tương trợ. Con mắc nợ anh em con chính là con mắc nợ Cha, “*nợ tình thương*” tuyệt đối, vô biên và bất tận không ngơi.

Lạy Cha!

Chúng con hết nợ nhau rồi,
Xin Cha thương xót, nhận lời chúng con!
Kính dâng Cha tấm lòng son,
Xin Cha xoá hết nợ nần xưa nay,
Chúng con cải hối, từ rày
Mở lòng nhân ái, đắp xây Nước Trời.

<http://www.conggiaovietnam.net/index.php?m=module2&v=detailarticle&id=117&ia=13778>

(phụ trương sách châm Ngôn Khôn Ngoan: suy niệm Kinh Lạy Cha)

Ben. Đỗ Quang Vinh